

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 9

VOORJAAR 7995 CB, 4821 CA, 640 ABC, 452 EC

Volk loopt uit bij uitgebreid bezoek Baus Grote Vergadering van de Kerk in Zandezindun

TERAZON/ZANDEZINDUN – Voor het eerst in lange tijd zijn de Bagelovigen in Epis Azuli weer vereerd met een bezoek van de Baus, het hoofd van de Kerk van Ba. Waar zij ook in de openbaarheid verscheen waren grote mensenmassa's op de been om haar te zien.

De Baus arriveerde in de haven van Veniza, hoofdstad van het kerkelijke bondsland Venite. Hoewel Zephyra gewoonlijk de Poort van Epis Azuli is, beschouwt de Baus de stad als te vrijzinnig naar de normen van de Kerk. In Veniza waren vele tienduizenden mensen verzameld om de Baus te kunnen zien. Eerste kardinaal Patris Naxos Teleri heette de Baus als eerste welkom. Bij het betreden van het Azulische land zong een koor van 32 bassen het door de beroemde componist Lutexi Bathoven gecomponeerde nationale volkslied van Epis Azuli "Ode aan Ba".

Na een kort herstel van de zereis hield Baus Hegeteira IV een openbare mis. De kerk en het aanliggende plein puilden uit van de mensen. Hierna vertrok zij in gezelschap van de Kardionieke delegatie naar de Indrische hoofdstad Veluzon, waar zij sprak met de vorst van Indri, die geldt als het machtigste lid van de Landsraad.

Vervolgens bracht zij een bezoek aan het stadje Kundun, dat, gelegen langs de noordelijke uitlopers van het Mesuphuremai gebergte, het imposante en ook grootste kloostercomplex van Thalassa huisvest. In het klooster wonen meer dan 3000 monniken en nonnen, en vormen daarmee bijna twee derde van de bevolking van Kundun. De leden van het klooster zijn allen lid van de Orde van Sidharte, die door haar filosofie van nederigheid en pacifisme ook veel bewondering heeft van de Orthodoxe Kerk in IJzerland. Zij

leven in eenvoud en hebben het overschot van hun giften besteed aan het verfraaien van het eeuwenoude complex. Ook hier leidde de Baus een mis.

De rondreis werd voortgezet in Terazon, waar zij door de landvoogd en de voltallige Landsraad werd ontvangen. Landvoogd Sangxi Katon Hazeldine mag dan als liberaal bekend staan; hij weet tot nu toe ook de Kerk ter wille te zijn waar daar de mogelijkheid is. Zij sprak persoonlijk met hem en ook met de Landsraad. De inhoud van de gesprekken is onbekend.

In Terazon hield zij een openbare mis vanuit de oeroude Tempel van Zerzre. Op het aanliggende Plein van de Heilige Eenheid en de Eeuwige Vrede waren honderdduizenden mensen toegestroomd om de Baus te zien en te horen. Het zag werkelijk zwart van de mensen. De Baus gaf na afloop aan zeer onder de indruk te zijn geweest. Een dergelijk fenomeen had zij in IJzerland nog nooit eerder meegemaakt.

Het bezoek van de Baus was een uitgelezen gelegenheid om een Grote Vergadering van de Kerk bijeen te roepen in Zandezindun, al 2400 jaar de hoofdstad van de Kardionieke Kerk van Ba, in het bondsland Inozale. Niet alleen de vijf kardinalen, maar ook alle aartsbisschoppen en bisschoppen waren daarbij aanwezig. Ook de hoofden van de tien kloosterordes en alle galaubeinai geneis van de Kerk in Epis Azuli gaven acte de présence. Er werd ondermeer gesproken over verdere gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de Kerk en, het meest cruciale onderwerp, de herindeling van de kerkelijke provincies. De Kardionieke Kerk poogt al vele decennia de Baus ervan te overtuigen dat de Kardionieke en de Orthodoxe provincies exact gelijk aan elkaar horen te zijn zodat

elke aartsbisschop en bisschop vergezeld wordt door een galaubeinai geneis. Het overleg diende vooral om de Baus duidelijkheid te geven over de intenties van de Kardionieke Kerk in een poging haar zoveel mogelijk te integreren in de Orthodoxe Kerk zonder schade aan beide toe te brengen.

De kardinaal van Xunanendun, Sefari II Mennaun, gaf na afloop haar mening aangaande het overleg. "Het conflict over de kerkelijke provincies is stupide. In Epis Azuli zijn ze sinds de toevoeging van het bisdom Culva Zei niet meer veranderd. Het biedt meer stabiliteit als het volk weet dat de hoogste vertegenwoordigers van de Kerk allen in dezelfde plaats wonen, ook al verliest de verblijfplaats over de tijd aan belang. De Baus die de laatste indeling bepaalde was te autoritair en had lak aan de Kardionieke structuren. Haar opvolgers meenden dat een snelle correctie de status van de Baus aan zou tasten en dus heeft het veel tijd gekost om een herziening bespreekbaar te maken.

Het ideaal van de Kardionieke Kerk zou zijn als de aartsbisschoppen en bisschoppen gelijke status krijgen als de galaubeinai geneis, zoals de kardinalen en bacchanalen dat ook in bepaalde mate bezitten. Een ander probleem is dat wij de keuze in eigen hand willen houden, met de goedkeuring van de Baus zoals dat nu ook al gebeurd (een nieuwe bischopskeuze moet altijd goedgekeurd worden door de Baus, wat tot nu toe altijd is gebeurd, *red.*). Gelijkheid van mannen en vrouwen, gelijkheid van kerkprovincies. Hierin zijn vrijwel alle geledingen binnen de Kardionieke Kerk het over eens. Het zijn geen onhaalbare ambities waarnaar de Kardionieke Kerk streeft. Het zijn de enige zaken die enige wroef oproepen en tot ongemakkelijke

situaties leiden. Wij dwingen de Orthodoxe Kerk niet haar eigen instituties te wijzigen, maar wensen slechts de banden te stroomlijnen en vereenvoudigen.”

Hierna bracht de Baus nog korte bezoeken aan de kardinale steden Xunanendun en Misa, om zo haar rondreis door Epis Azuli te beëindigen in de Xevalese havenstad Sonarsina. Dit betekende echter niet

het vertrek uit Epis Azuli.

Vergezeld door een escorte van de Azulische marine bracht de Baus een bezoek aan Argentia waar het ontheiligde heiligdom aldaar intussen herbouwd is. Zij zuiverde en zegende het heiligdom in. Hierna werd een bezoek gebracht aan de Nimandische Eilanden. Op het eiland Uthuke is een heiligdom ter ere van Ba gebouwd en op de vier kleinere

eilanden zijn monumenten geplaatst voor de gevallen in de strijd. Ook deze werden door de Baus ingezegend. De Nimandische Eilanden zijn door de Landsraad tot kerkelijk domein verheven. Alleen religieuze activiteiten ten ere van Ba mogen hier nog worden uitgevoerd. De Kardionieke Kerk neemt logischerwijs het beheer van het heiligdom op zich.

Verzet van Kavalle tegen “onderwerping” aan Hargast

KAVALLE – Na zijn aantreden als vorst van Hargast eiste Endrike XVII van de prins van Kavalle dat hij een eed van trouw aan hem zou zweren. Dit nadat hij vernomen had dat dit nooit eerder was gebeurd. Hij achtte het een schande dat een van zijn vazallen zich aan zijn plichten onttrok.

Kavalle is een oude belangrijke havenstad gelegen op het eiland Khida, dat midden in de Kavallische Zee tussen West-Hargast en Epis Azuli ligt. Kavalle is zo oud dat de zee naar haar vernoemd is. Sinds de onderwerping van het eiland door het Vierde Rijk van Epis Azuli in 6341 is er een prins van Kavalle geweest. De ommelanden van de stad, dus de rest van het eiland Khida, worden bestuurd door een temagxi, een niet-adellijke overerfbaar gouverneur-schap. De temagxi van Khida heeft altijd wel trouw gezworen aan Hargast sinds het eiland aan Hargast werd toegewezen na de heroveringsoorlog van 7523-7534. De prins van Kavalle heeft altijd trouw gezworen aan de overheersende natie. In de overgangperiode voor de vorming van de Landvoogdij was er geen machtswisseling onder de vorsten van Hargast, zodat het niet te achterhalen is of en aan wie prins Calabre IV van Kavalle in 7539 bij zijn troonsbestijging trouw heeft gezworen. De Kavallezen beweren dat hij alleen aan Kavalle trouw heeft gezworen.

De huidige prins van Kavalle, Calabre VII Valenti Hessos, claimt dat sinds

haar vrijwillige onderwerping aan het Vierde Rijk, keizer Edovarde Phelipe II (6334-6352) Kavalle het recht schonk trouw te zweren aan de natie, en niet een persoon. De stad Kavalle kreeg ook het recht de scheepvaart in de zee te controleren, aangezien zij daar centraal in lag. De temagxi zwoor wel trouw aan de persoon van de keizer. Van dit laatste zijn nog wel historische documenten bekend.

De prinsen van Kavalle staan al sinds 6341 in de officiële adelslijst van Epis Azuli, maar er zijn geen referenties te vinden dat zij ooit direct trouw zwoeren aan een keizer. Frappant aan die adelslijst is dat de prinsen van Kavalle niet als vazal van Hargast aangetekend staan, maar in de ongebonden lijst. Desondanks is de prins van Kavalle sinds 6341 de hoogste autoriteit van Kavalle en bezit deze vele rechten. Onder alle officiële documenten van de stad staat de handtekening van de prins van Kavalle. Hargast heeft deze structuur nimmer betwist. Via de temagxi van Khida betaalde Kavalle gewoon haar belastingen.

Onder de Dardaanse en Laudaanse overheersing is het wel bekend dat zij trouw zwoeren aan de staat en niet aan de keizer. Kavalle heeft zich ook nooit verzet tegen de overheersing van een duidelijk sterkere macht en mee gewaaid met alle winden.

Met de eisen van vorst Endrike XVII is daar nu verandering in gekomen. Prins Calabre VII weigert ronduit trouw te zweren aan de vorst van

Hargast en vindt daarbij steun van de Kavallezen. Hargast is een deel van Epis Azuli, dus zijn trouw aan Epis Azuli zou voldoende moeten zijn. De temagxi van Khida voldoet aan de loyaliteit van het eiland aan Hargast waarop de stad Kavalle, welke trouw is aan Epis Azuli, ligt. Voor sommigen een merkwaardige constructie, voor de Kavallezen een onwrikbare status.

Het conflict sluimert nu al sinds de troonsbestijging van Endrike XVII. De Landsraad is verdeeld over de situatie. De landvoogd acht de oude status quo acceptabel genoeg en binnen de Landvoogdij zijn de eisen van Hargast belachelijk. Prins Calabre VII opteert intussen openlijk met het onafhankelijk verklaren van het prinsdom Kavalle (inclusief het eiland Khida) en wil toe treden tot de Landsraad. Hij vindt hiervoor voldoende steun om dit te durven doen, maar de meeste leden van de Landsraad zijn bezorgd over de situatie en eventuele precedents die gecreëerd zouden kunnen worden.

Vorst Endrike XVII houdt vast aan de verplichtingen van het eiland Khida en de temagxi. De temagxi heeft echter alleen rechten op het eiland behoudens de stad Kavalle, dat zelfbestuur kent onder de prins. Helemaal opmerkelijk was het dat juristen naar voren brachten dat Kavalle de rechten blijkt te bezitten op de territoriale wateren rondom het eiland Khida. De temagxi bezit alleen de landrechten.

Hylm uitgezet na overdracht door Sevosetische autoriteiten

TAKKEHOLM – Nadat de Sevosetische aanklager er niet in geslaagd was om met voldoende bewijzen Rogvi Hylm, de belangrijkste verdachte van de moord op de oud-landvoogd Ambis Quorci, de rechter te overtuigen hem te veroordelen, droegen de Sevosetische autoriteiten Hylm over aan Epis Azuli, in de hoop dat zij het onderzoek voort zal zetten en Hylm toch veroordeeld zal krijgen.

Inspecteur-generaal Ucires Megentun Sapheri, hoogste justitiële vertegenwoordiger van Epis Azuli in Sevosetia, was niet erg te spreken over de overdracht. "Epis Azuli heeft Sevosetia in alles bijgestaan om de bewijslast rond Hylm rond te krijgen. Dat is niet gelukt. Epis Azuli ziet dan ook niet het nut om geld te verkwisten aan een nieuwe rechtszaak aangezien er te weinig aanknopingspunten zijn voor een succesvolle voortzetting van het onderzoek. Het doel van Epis Azuli was dat deze rechtszaak de enige zou zijn. Daarnaast weigert Ymir voldoende medewerking te leveren. Wij zien dan ook geen andere keuze dan een onbevredigend eind te maken aan de kwestie. Sevosetia weigert echter langer iets met Hylm van doen te hebben en heeft ons nu

de taak opgedrongen over zijn lot te beslissen."

Op dat moment bezat Megentun Sapheri niet over de kennis hier uitsluitsel over te geven. De Landsraad besloot kort daarop Rogvi Hylm tot 'persona non grata' te maken. De landvoogd vaardigde er een speciale Hylm-wet voor uit. Het is Hylm verboden zich ooit nog met Azulische zaken te bemoeien of ooit voet te zetten op Azulische grondgebied. De wet treedt in werking op het moment dat Hylm uit Azulische handen is.

Na het ontvangen van het bericht wilde Megentun Sapheri zo snel mogelijk van Hylm af komen. Er bevonden zich op dat moment echter geen schepen van de Azulische marine in de nabijheid van Sevosetia. Hij was gedwongen gebruik te maken van burgerschepen en was afhankelijk van de bereidheid van een van hen om Hylm te vervoeren.

Na lang onderhandelen vond hij één kapitein bereid om Hylm uit te zetten. Hij weigerde echter naar Ymirese wateren te varen en zo werd het compromis gesloten om Hylm uit te zetten waar hij was opgepakt: Xagranaujo. Megentun Sapheri ging zelf niet mee en stuurde een kleine

escorte mee om Hylm te beschermen tegen eventuele agressie van de bemanningsleden.

Ten noorden van de Xagrani wateren werd het schip echter geconfronteerd met een eskader piratenschepen. Sinds de Cappicia Campagne is er een sterke toename van piraten in de westelijke en noordelijke wateren van Thalassa. Het schip vluchtte naar het oosten, richting Histeria. De kapitein weigerde nog langer Hylm te vervoeren. Hij vreesde dat de piraten handlangers waren van Hylms vrienden. Er werd besloten Hylm aan land te zetten in Histeria. De kapitein wilde echter geen aandacht trekken. Hij zorgde ervoor ver uit de buurt van de havensteden te blijven en zetten tenslotte Hylm aan land op een verlaten zandstrand, zonder voedsel of middelen, want die bezat hij niet en de kapitein weigerde iets te delen van zijn voorraden.

Eenmaal terug in Epis Azuli beklagde de escorte zich bij de Azulische autoriteiten over het gedrag van de kapitein, maar er werd besloten geen actie te ondernemen. Hylm was niet meer de zorg van Epis Azuli en de nu in werking getreden Hylm-wet verbood hen nog een vinger uit te steken.

Landvoogd roept op tot minder centralisatie

Grote omvang steden zorgt voor grotere kwetsbaarheid gezondheidszorg

TERAZON – Landvoogd Sangxi heeft bij een betoog in het Azulische Huis de bondslanden oproepen de centralisatie te verminderen en voor een betere spreiding van de bevolking te zorgen, zodat de gezondheid van de burgers beter gewaarborgd kan worden en economische kwetsbaarheden beter verdeeld kunnen worden.

De landvoogd deed zijn uitspraken na verscheidene uitbraken van epidemieën in Ninion en Veluzon in de afgelopen paar jaar. Bij de laatste is dit bijzonder frappant omdat Veluzon over de grootste medische academie beschikt. Hierdoor werden de epidemieën wel efficiënt bestreden en werden er nieuwe ontwikkelingen in de wetenschap geboekt, maar werd de oorzaak van de kwaal niet bestreden.

In Epis Azuli is Terazon al duizenden jaren de meest dominante en de grootste stad. De omvang en bevolkingsgrootte van de stad is in die

periode zeer variabel geweest. Dit heeft echter wel de gelegenheid geboden om te leren van bevolkingsproblematiek zodat de stad over een van de meest uitgebreide rioleringen en wateraf- en toevoersystemen van Thalassa beschikt. De stad beschikt echter over twee grote rivieren en een meer in haar nabijheid, alsmede kanalen die al deze met elkaar verbinden. Om die reden is Terazon in staat haar enorme omvang te dragen en in staat haar bevolking gezond te doen leven. Desondanks is de stad groter dan zij ooit is geweest en staan de oude systemen onder zware druk.

In de afgelopen eeuwen hebben de heersers van verscheidene bondslanden hun hoofdstad net zo dominant gemaakt als Terazon en alle macht gecentraliseerd. Door economische en demografische groei zijn deze hoofdsteden disproportioneel gegroeid ten opzichte van de overige steden. Dit betreft de steden Eppon (Bandrime),

Kargon (Hargast), Lipaza (Nike), Ninion (Kriste), Veluzon (Indri) en Xunanendun (Nine). De enige uitzondering die wel last heeft van dezelfde problemen is Zephyra, dat al millennia de meest dominante havenstad van Epis Azuli is. In andere bondslanden is ook eenzelfde centralisatiepolitiek gevoerd, maar de hoofdsteden aldaar zijn niet groot genoeg om last te hebben van overbevolking.

Of de genoemde bondslanden de raad van de landvoogd op zullen volgen is niet te bepalen. De landvoogd bezit niet de macht om lokaal beleid op te stellen die niet van belang is voor Epis Azuli. Landvoogd Sangxi heeft wel aangekondigd extra fondsen te verstrekken aan wetenschappelijk onderzoek in stedenplanning en geneeskunde om de leefbaarheid van grote steden te verbeteren.

Calmai Phasis ontvlucht Epis Azuli

Ex-landvoogd vindt asiel in Albaeum

TERAZON – Sinds zijn afzetting verkeerde ex-landvoogd Silvas Calmai Phasis onder een soepel huisarrest in Terazon. Een onderzoek werd gestart naar corruptie binnen de regering Quorci, waar Calmai Phasis deel van uit maakte. Het bleek een enorm werk om alle archieven door te spitten, zodat er nog altijd geen officiële aanklacht kon worden gevormd. Hier kwam verandering in toen de inspecteur-generaal die benoemd was door de Landsraad melding deed dat er documenten verdwenen waren uit de

staatsarchieven en dat er aanwijzingen waren dat werknemers van Calmai Phasis gedurende de dagen voordat hij vervangen werd hierbij betrokken waren. Diezelfde dag werd ook bekend dat Calmai Phasis in de ochtend zijn bewaking ontvlucht was en elk spoor naar hem verdwenen was. Inspecteur-generaal Dynaca Keraton Damai vaardigde direct een opsporingsbevel uit. Calmai Phasis werd nergens gevonden. Enige weken later werd via buitenlandse kanalen bekend dat Calmai Phasis is opgedoken in

de natie Albaeum en daar asiel heeft aangevraagd en gekregen. De Azulische ambassadeur in Albaeum heeft daarop direct zijn beklag gedaan bij de Albaei regering en een verzoek ingediend om Calmai Phasis uit te leveren. Er bestaat geen zulk verdrag tussen Albaeum en Epis Azuli (met geen enkele land overigens, *red.*) en Albaeum heeft het verzoek dan ook afgewezen. De Albaei regering weigerde haar acties te verklaren.

Militaire adviseurs boeken progressie in Sevosetia

TAKKEHOLM – Vanwege een verdrag dat Epis Azuli met Sevosetia sloot werden enige tientallen militaire adviseurs naar dat land gezonden om het Sevosetische leger te reorganiseren en moderniseren en te leren omgaan met het nieuwste wapentuig, welke door Epis Azuli geproduceerd en geleverd wordt.

De Sevosetische verslaggevers tonen zich nu al lyrisch over de veranderingen die het Sevosetische leger aan het ondergaan is. Verdwenen zijn de ongeïnteresseerde, lummelende en luierende soldaten met overgewicht. Onder een streng regime met straffen waar zelfs Sevosetiërs

gevoelig voor bleken te zijn, marcheren zij nu ordelijk in gelid, zijn hun kleren schoon als zij de kazerne komen, en zijn hun geweren en schoenen blinkend gepoetst.

“Wij zijn niet ontevreden,” zo sprak sergeant-majoor Uretiu Vanzili, een van de militaire adviseurs, tegen onze verslaggever ter plaatse. “De Sevosetiërs kunnen goed bevelen opvolgen. Ze missen dan wel voorstellingsvermogen en creativiteit, maar als je ze de dingen goed uit legt – en de consequenties van het niet voldoen aan de opdracht – dan blijken ze de opdrachten en taken toch vlot op te

kunnen pikken. Toch zal het nog wel een paar jaar duren voor ze op een acceptabel niveau zijn en in kritieke situaties adequaat kunnen handelen.

Wij, als buitenlanders, proberen niet te afstandelijk te zijn en drinken in de vrije uren wel eens een glaasje mee. Het zijn simpele lieden, maar drinken kunnen ze wel. En dat spul wat ze drinken, rotka noemen ze het, is bijzonder zwaar en smerig van smaak. Aan de kleine oogjes de volgende morgen kun je zien dat ze een kater vanjewelste hebben, maar ze geven geen krimp. Maar wij staan het toe, want het maakt ze een stuk volgzamer.”

Gravin van Genedasa overleden

GENEDASA – Gravin Aseriza VI Neldate Seduvi is op 63-jarige leeftijd overleden. Zij is opgevolgd door haar zuster Kasena IV (geb. 7934).

Gravin Aseriza VI volgde in 7985 haar vader Sephun IV op en wist geen stempel te drukken op haar beleid. Als devoot Bagelovige was spendeerde zij veel tijd in de kerk. Zij was korte tijd getrouwd, maar

nadat haar echtgenoot door een ziekte jong was overleden besloot zij niet meer te hertrouwen. Het paar was kinderloos gebleven.

Tijdens haar regering nam in de praktijk haar zuster Kasena veel van haar taken waar en vertegenwoordigde haar in de Landsraad. Genedasa volgde, zoals eigenlijk in de meeste gevallen, de Kerk in

diens keuzes. In Genedasa was Aseriza VI vooral actief als weldoener van de armen. Critici noemden het slechte economische beleid de feitelijke oorzaak van de povere toestand van Genedasa, dat vrij dunbevolkt en arm is. De armen werden arm gehouden. Aan hun primaire situatie veranderde niets.

Gevluchte piraten vergelden inval Cappicië

PENITENZA – Terwijl het merendeel van de piraten van Cappicië tijdig gevlucht zijn voor de Transmariane Coalitie, pogen de leden van de Coalitie hun ‘pacificatie’ van Cappicië op verschillende wijze te implementeren op de achtergebleven bevolking, bestaande uit ambachtslieden, kleine handelaren, hoeren, landbouwers, en beheerders van taveernes, herbergen en kroegen. Dit is zo nu en dan gepaard gegaan met veel doden en verwoesting.

Voor de meeste gevluchte piraten zijn de achtergebleven goede vrienden die simpelweg een eigen bestaan op bouwden en niet gaven om het feit dat ze met

piraten van doen hadden. Menig piraat heeft door de inval vrienden verloren. Als vergelding richten zij zich nu vooral op schepen van coalitieleden. Hun aanvallen vinden plaats in de noordelijke en westelijke wateren waar de maritieme aanwezigheid van deaangesloten landen sterk verminderd is, omdat hun vloten zich vooral in Cappicië bevinden. Waar zij eerst het schip intact lieten en de meeste bemanningsleden lieten leven, worden deze nu allen afgevoerd om als slaven verkocht te worden. Het schip zelf wordt meegevoerd om verkocht of omgebouwd te worden, of in brand

gestoken.

Vooraf lantese schepen vormen een belangrijk doel. Het paciferen van de lantese gebeurt door het plunderen van de dorpen, het verkrachten en uitmoorden van de weerloze bevolking en het vervolgens claimen van eilanden en land voor de lantese kroon. De piraten tonen dan ook geen genade voor de lantese schepen die zij aanvallen: alle bemanningsleden worden uitgemoord en het schip wordt met lading tot zinken gebracht, vooraf of achteraf.